

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 17.5.2006
KOM(2006) 202 wersja ostateczna

2006/0076 (COD)

Wniosek dotyczący

DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiająca wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na
rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2013)**

(przedstawiony przez Komisję)

{SEK(2006) 566}

UZASADNIENIE

1) KONTAKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. a) decyzji w sprawie programu Fiscalis 2003–2007 Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie komunikat zawierający informacje na temat stosowności kontynuowania programu Fiscalis, do którego, w odpowiednich przypadkach, załączono właściwą propozycję. Dnia 6 kwietnia 2005 r. Komisja przyjęła komunikat¹ wyrażający wolę stworzenia dwóch programów - Cła 2013 i Fiscalis 2013² będących kontynuacją, odpowiednio programu Cła 2007 i Fiscalis 2003 – 2007.

- **Kontekst ogólny**

Głównym wyzwaniem, któremu w najbliższych kilku latach Unia Europejska musi stawić czoła jest zapewnienie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, jak ustalono w odnowionej strategii lizbońskiej³. Program 2013 będzie aktywnie przyczyniać się do realizacji tej strategii poprzez dalsze rozwijanie współpracy pomiędzy administracjami podatkowymi w celu zapewnienia realizacji następujących celów przez systemy podatkowe:

- jednolite stosowanie wspólnotowego prawodawstwa podatkowego;
- ochrona krajowych i wspólnotowych interesów finansowych;
- sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez zwalczanie unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od płacenia podatków, w tym międzynarodowego wymiaru tego zjawiska;
- unikanie zakłóceń konkurencji; oraz
- dalsze zmniejszanie obciążeń związanych z wymogami nakładanymi na administracje i podatników.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Program Fiscalis 2013 stanowi kontynuację programu Fiscalis 2003-2007.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

Nie dotyczy.

¹ COM/2005/111 z 6 kwietnia 2005 r. (Ocena wpływu – SEC 2005/423)

² Sformułowanie „program Fiscalis” odnosi się do programu Fiscalis, niezależnie od tego czy jest to Fiscalis, Fiscalis 2003-2007 czy Fiscalis 2013. W przypadku dokonywania odniesienia do konkretnego programu, wymieniane są odpowiednio program 2002, program 2007 lub program 2013.

³ COM(2005) 330 wersja ostateczna z 20 lipca 2005 r. i SEC (2005) 622/3 z 2 maja 2005 r.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

W e-sondażu oceny śródkresowej wzięły udział wszystkie kraje uczestniczące, natomiast w pięciu z nich przeprowadzono wizyty w ramach studium przypadku. Podczas tych wizyt przeprowadzono szczegółowe rozmowy z koordynatorami programów, użytkownikami systemów informatycznych, uczestnikami programu, administracją podatkową na różnych szczeblach oraz podatnikami. Uczestników programu na bieżąco prosi się o informacje zwrotne w ramach zintegrowanego systemu monitoringu dla programu 2007.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki były one uwzględnione

Strony zainteresowane uważają program Fiscalis za niezwykle ważny z punktu widzenia potrzeb krajów uczestniczących i uznali zgodnie, że program Fiscalis przyczynia się do lepszej współpracy i budowania zaufania pomiędzy ich administracjami i urzędnikami. Kraje uczestniczące w szczególności doceniły elastyczność, jaką oferuje program i pragną utrzymać ją w przyszłości. Podkreśliły również, że program odgrywa kluczową rolę we wspieraniu krajów uczestniczących we wzajemnej nauce i jako taki umożliwia im unikanie kosztownych błędów. Ocena śródkresowa zaleciła wzmocnienie działań w zakresie szkolenia i rozpowszechniania informacji. Zalecenia te wzięto pod uwagę przy sporządzaniu nowego wniosku.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena wpływu**

Pierwsza opcja polityki, wstrzymanie programu Fiscalis, wywrze natychmiastowy i druzgocący wpływ na rynek wewnętrzny ogółem oraz funkcjonowanie systemów podatkowych w szczególności.

Druga opcja polityki, ustanowienie programu 2013 jako przedłużenia programu 2007 bez zapewniania dodatkowych zasobów w celu wspierania nowych inicjatyw polityki i/lub ustosunkowania się do zmienionych warunków, oznaczałaby stopniowe pogorszenie obecnej sytuacji. Choć opcja ta mogłaby wydawać się zadowalająca w perspektywie krótkoterminowej, wkrótce ujawniłyby się jej ograniczenia i niepożądane skutki, jako że nie zapewniłaby administracjom podatkowym odpowiednich środków, by stawić czoła przyszłym wyzwaniom.

Trzecia opcja polityki przewiduje, że program 2013 ustanawia się jako przedłużenie programu 2007 wzmocnione dodatkowymi środkami finansowymi w celu wspierania nowych inicjatyw polityki z jednej strony oraz przewidywania niewielkiego zwiększenia budżetu wszystkich pozostałych podpozycji z drugiej strony. Nowe inicjatywy polityki, które przyczynią się w znacznym stopniu do stworzenia w pełni rozwiniętej samodzielnej elektronicznej administracji podatkowej pochłoną największą część tych dodatkowych środków. Wymagany jest również dodatkowy budżet do

aktualizowania transeuropejskich systemów informatycznych w celu przyjęcia spodziewanego zwiększenia wymiany informacji, przy czym ograniczoną część dodatkowych środków przeznaczy się na opracowanie inicjatyw mających na celu wsparcie promowania wymiany wiedzy w dziedzinie e-nauki i rozpowszechniania informacji.

Komisja dokonała oceny wpływu wymienionej w programie pracy, z której sprawozdanie przedstawione jest w SEC(2006) 566.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Ustanowienie wspólnotowego programu w celu poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2013).

- **Podstawa prawna**

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską a w szczególności art. 95.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie w takim stopniu, w jakim wniosek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty.

Państwa członkowskie nie mogą należycie zrealizować celów wniosku z następujących powodów:

Jako że kraje uczestniczące nie mogą należycie zrealizować celów środków określonych w niniejszej decyzji a zatem cele te ze względu na skalę i skutek działania mogą być skuteczniej realizowane na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 traktatu.

Cele wniosku da się lepiej osiągnąć poprzez działanie Wspólnoty z następujących powodów.

Choć zasadnicza odpowiedzialność za realizację celów tego programu spoczywa na krajach uczestniczących, potrzebne jest działanie Wspólnoty w celu koordynacji działań realizowanych w ramach programu jak również w celu zapewnienia infrastruktury i niezbędnego bodźca.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 TWE, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia jej celów.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: inne (program wspólnotowy).

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Nie dotyczy.

4) WPLYW NA BUDŻET

Koszty operacyjne ponoszone przez Wspólnotę mogą być podzielone na dwie główne kategorie – działania wspólne i działania informatyczne. Działania wspólne obejmują seminaria, grupy projektowe, wizyty robocze, kontrole wielostronne, szkolenie i wszystkie inne działania ujęte w art. 1 ust. 2 lit. f). Działania informatyczne obejmują funkcjonowanie i rozwój istniejących systemów transeuropejskich oraz opracowywanie nowych systemów.

Łączna kwota w okresie 2008-2013 poniesiona z budżetu Wspólnoty wynosi 156,9 mln EUR. Program 2013 jest sześciolletnim programem, którego okres realizacji pokrywa się z perspektywą finansową 2007 – 2013.

Komisja zastrzega sobie możliwość zbadania, czy niektóre zadania wdrożenia tego programu wspólnotowego można powierzyć agencji wykonawczej lub dostawcom usług w drodze umów o pomocy technicznej i administracyjnej.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Uchylenie istniejącego prawodawstwa**

Przyjęcie wniosku doprowadzi do uchylenia istniejącego prawodawstwa.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Artykuł 6: Systemy łączności i wymiany informacji

Transeuropejskie systemy łączności i wymiany informacji odgrywają kluczową rolę we wzmacnianiu funkcjonowania wspólnotowych systemów podatkowych, w szczególności, gwarantując ich efektywność i skuteczność.

Program 2013 będzie wspierał systemy związane z podatkami, które są opracowywane lub operacyjne w momencie wejścia w życie niniejszej decyzji oraz nowe systemy związane z podatkami ustanowione na mocy prawodawstwa wspólnotowego. System EMCS zostanie włączony do programu 2013 od 2009 r.

Poprzednie programy wskazały, iż zakrojona na szeroką skalę koordynacja pomiędzy zainteresowanymi stronami stanowi zasadniczy element sprawnego zarządzania transeuropejskimi systemami informatycznymi. Kolejnym podstawowym elementem jest podjęcie podobnych działań przez Komisję i kraje uczestniczące, każda ze stron w zakresie odpowiedniej dziedziny, mających na celu zapewnienie funkcjonowania istniejących systemów i opracowanie przyszłych transeuropejskich aplikacji. Niniejszy wniosek przewiduje wyraźny podział odpowiedzialności pomiędzy Komisję i kraje

uczestniczące.

Komisja może podjąć decyzję o udostępnieniu systemu łączności i wymiany informacji na rzecz innych usług publicznych do celów podatkowych lub niezwiązanych z podatkami, pod warunkiem wniesienia wkładu finansowego do budżetu programu.

Artykuł 7: Kontrole wielostronne

Organizacja transgranicznych kontroli podatkowych jest złożona pod względem prawnym, co wymaga bliskich kontaktów pomiędzy kontrolerami, biorącymi w nich udział. Kontrola wielostronna w ramach Fiscalis stanowi ramy umożliwiające kontrolerom organizację tych kontroli. W pierwszych dwóch latach realizacji programu 2007 kontrolerzy często wykorzystywali kontrole wielostronne. Działania te stały się ważnym i skutecznym instrumentem w walce przeciwko nadużyciom transgranicznym. Program 2013 będzie nadal zachęcał państwa członkowskie do stosowania tego rodzaju działań, zwiększania ich liczby oraz poprawy jakości.

Artykuł 8: Seminaria i grupy projektowe

W ramach seminariów organizowane są fora, na których spotykają się osoby specjalizujące się w konkretnych dziedzinach i wraz z Komisją omawiają wspólne problemy, doświadczenia oraz możliwe rozwiązania. Seminaria są przydatne do celów opracowywania i rozpowszechniania najlepszej praktyki administracyjnej, a także stymulowania oraz zacieśniania współpracy, czy też jako narzędzia szkoleniowe. Państwa członkowskie często uważają dwustronne kontakty pomiędzy urzędnikami w kontekście seminariów za bardzo przydatne do zacieśniania współpracy i budowania zaufania pomiędzy krajowymi administracjami podatkowymi. W sporadycznych przypadkach na seminaria zapraszani byli także przedstawiciele przedsiębiorstw i podatników oraz specjaliści. Uczestnicy ze strony administracji zawsze podkreślali istotny wkład tych ekspertów.

Grupy projektowe oraz małe spotkania dotyczące konkretnych tematów zostały zapoczątkowane w ramach programu 2007. W ocenie śródkresowej dotyczącej programu 2007, zarówno państwa członkowskie jak i Komisja wyraziły duże zadowolenie z prac przeprowadzonych przez grupy projektowe. W szczególności zapewniły one przydatną podstawę do analizy różnych podejść stosowanych przez administracje podatkowe i zgłosiły uwagi dotyczące dobrej praktyki administracyjnej. Grupy projektowe zostaną zatem włączone do programu 2013 jako jasno sprecyzowany rodzaj działań.

Artykuł 9: Wizyty robocze

Wizyty robocze są ukierunkowane na badanie konkretnych praktyk administracyjnych innej administracji lub na znalezienie rozwiązania dla problemu o charakterze strategicznym bądź praktycznym. Wizyty robocze mogą być organizowane wspólnie z organami podatkowymi państw członkowskich UE oraz z organami podatkowymi państw trzecich.

Artykuł 10: Działania szkoleniowe

Ocena śródkresowa programu 2007 potwierdziła potrzebę dalszego rozwoju

wspólnego szkolenia. W pierwszej połowie realizacji programu 2007 opracowano wiele działań szkoleniowych ad hoc.

Artykuł 1 ust. 2 lit. f): Inne działania

Możliwość opracowania innych działań, oprócz standardowych, w ramach których można przygotować indywidualne rozwiązania dla konkretnych potrzeb okazała się szczególnie przydatna w trakcie realizacji programu 2007. Grupy projektowe zostały zapoczątkowane właśnie poprzez tą procedurę w ramach programu 2007. Dlatego też możliwość ta zostanie utrzymana w programie 2013.

Artykuł 3: Uczestnictwo w programie

Krajami uczestniczącymi są państwa członkowskie Unii Europejskiej, oraz kraje kandydujące, potencjalne kraje kandydujące i niektóre kraje partnerskie objęte europejską polityką sąsiedztwa, w zakresie, w jakim uzgodniono konieczne porozumienia.

Artykuł 11: Uczestnictwo w działaniach w ramach programu

Przedstawiciele organizacji międzynarodowych, administracji państw trzecich, podatników i ich organizacji mogą uczestniczyć w działaniach zorganizowanych w ramach programu, w przypadku gdy jest to konieczne dla realizacji celów programu.

Artykuł 12: Wymiana informacji

Ocena śródkresowa programu 2007 potwierdziła potrzebę zorganizowania w sposób bardziej uporządkowany wymiany informacji i wiedzy pomiędzy poszczególnymi administracjami, pomiędzy administracjami i Komisją oraz wskazała konieczność konsolidacji wiedzy zdobytej w trakcie realizacji programu. Dlatego też program 2013 zwróci szczególną uwagę na wymianę informacji i zarządzanie wiedzą.

Wniosek dotyczący

DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiająca wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2013)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji⁴,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁵,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Głównymi celami Wspólnoty na najbliższe kilka lat jest zapewnienie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, zgodnie z odnowioną strategią lizbońską. Decyzja nr 888/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 marca 1998 r. ustanawiająca program działań Wspólnoty na rzecz poprawy funkcjonowania systemów podatków pośrednich rynku wewnętrznego (program Fiscalis)⁶ (dalej zwany „programem 2002”) oraz decyzja nr 2235/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2002 r. przyjmująca wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2003–2007)⁷ (dalej zwany „programem 2007”) przyczyniły się w znaczącym stopniu do osiągnięcia tych celów w latach 1998-2002 i 2003-2007. Dlatego wskazana jest kontynuacja działań podjętych w ramach tych programów. Program ten powinno się ustanowić na okres sześciu lat, aby jego czas trwania pokrywał się z czasem trwania wieloletnich ram finansowych zawartych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia (*data do uzupełnienia*) między Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej oraz należytego zarządzania finansami⁸.
- (2) Skuteczna, efektywna i zakrojona na szeroką skalę współpraca pomiędzy obecnymi i ewentualnymi przyszłymi państwami członkowskimi oraz pomiędzy nimi a Komisją stanowi podstawowy element funkcjonowania systemów podatkowych i walki z nadużyciami. Ponieważ oszuści podatkowi nie prowadzą działalności wyłącznie na terytorium Wspólnoty, program ten powinien zapewnić możliwość zacieśniania

⁴ Dz.U. C z , str. .

⁵ Dz.U. C z , str. .

⁶ Dz.U. L 126 z 28.4.1998, str. 1.

⁷ Dz.U. L 341 z 17.12.2002, str. 1.

⁸ Do uzupełnienia w toku negocjacji.

współpracy z państwami trzecimi i udzielania im wsparcia. Powinien również przyczynić się do określenia praktyk legislacyjnych i administracyjnych, które utrudniają współpracę oraz możliwych sposobów na ominięcie przeszkód w takiej współpracy.

- (3) W celu wsparcia procesu przystąpienia krajów kandydujących, należy ustanowić praktyczne środki umożliwiające administracjom podatkowym tych krajów podjęcie pełnego zakresu zadań wymaganych przez prawodawstwo wspólnotowe od dnia ich przystąpienia. Zatem program ten powinien być otwarty dla krajów kandydujących. Podobne podejście należy przyjąć w odniesieniu do potencjalnych krajów kandydujących.
- (4) W celu wspierania reform podatkowych w państwach objętych europejską polityką sąsiedztwa, wskazane jest stworzenie możliwości ich uczestnictwa w wybranych działaniach programu pod pewnymi warunkami.
- (5) Transeuropejskie, bezpieczne, skomputeryzowane systemy łączności i wymiany informacji, finansowane w ramach programu 2007, odgrywają podstawową rolę we wzmacnianiu systemów podatkowych na terytorium Wspólnoty, a zatem należy kontynuować ich finansowanie. Ponadto, powinna istnieć możliwość zawarcia w programie dodatkowych systemów wymiany informacji związanych z podatkami, takich jak system kontroli przemieszczania towarów akcyzowych (EMCS) ustanowiony zgodnie z decyzją nr 1152/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi⁹ oraz dowolny system wymagany do celów dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek¹⁰.
- (6) Doświadczenie nabyte przez Wspólnotę w trakcie realizacji programów 2002 i 2007 wskazało, iż spotkania urzędników pochodzących z różnych krajowych administracji w ramach działań na płaszczyźnie zawodowej takich jak wizyty robocze, seminaria, grupy projektowe i kontrole wielostronne przyczyniają się do osiągania celów programu. Dlatego też działania takie należy kontynuować. Powinna istnieć możliwość opracowania nowych rodzajów działań, aby skuteczniej zaspokoić potrzeby.
- (7) Doświadczenie zgromadzone w ramach programów 2002 i 2007 wskazuje, że skoordynowany rozwój i przeprowadzanie wspólnych programów szkoleniowych prowadzi do realizacji celów programu, w szczególności poprzez osiągnięcie wysokiego wspólnego standardu interpretowania prawodawstwa wspólnotowego. Możliwości oferowane przez elektroniczne środowisko nauczania powinny zostać w pełni zbadane.
- (8) Urzędnicy podatkowi muszą posiadać odpowiednią znajomość języków, aby współpracować i uczestniczyć w tym programie. Państwa uczestniczące w programie powinny im zapewnić niezbędne kursy językowe.

⁹ Dz.U. L 162 z 01.07.2003, str. 5.

¹⁰ Dz.U. L 157 z 26.5.2003, str. 38, dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35.

- (9) Powinno się zapewnić możliwość zorganizowania pewnych działań z udziałem administracji państw trzecich, przedstawicieli organizacji międzynarodowych i podatników lub ich organizacji.
- (10) Ocena śródkresowa dotycząca programu 2007¹¹ potwierdziła potrzebę zorganizowania w sposób bardziej uporządkowany wymiany informacji i wiedzy pomiędzy poszczególnymi administracjami, pomiędzy administracjami i Komisją oraz wskazała konieczność konsolidacji wiedzy zdobytej w trakcie realizacji programu. Dlatego też należy zwrócić szczególną uwagę na wymianę informacji i zarządzanie wiedzą.
- (11) Choć zasadnicza odpowiedzialność za realizację celów programu 2013 spoczywa na krajach uczestniczących, działanie Wspólnoty jest potrzebne do skoordynowania takich działań jak również do zapewnienia infrastruktury i niezbędnych bodźców. Jako że kraje uczestniczące nie mogą należycie zrealizować celów środków określonych w niniejszej decyzji, a zatem cele te ze względu na skalę i skutek działania mogą być skuteczniej realizowane na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tych celów.
- (12) Niniejsza decyzja ustanawia na cały czas trwania programu ramy finansowe, tworzące podstawowe odniesienie dla organu budżetowego w rozumieniu pkt. 33 porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej oraz poprawy procedury budżetowej¹².
- (13) Środki konieczne do wykonania niniejszej decyzji powinny być przyjmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹³.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Program Fiscalis 2013

1. Niniejszym ustanawia się wieloletni program działań Wspólnoty (Fiscalis 2013), zwany dalej „programem”, na okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia

¹¹ SEC (2005) 1045 z 29.7.2005.

¹² Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. porozumienie ostatnio zmienione decyzją 2003/429/WE (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25)

¹³ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

2013 r. w celu usprawnienia działania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym.

2. Program składa się z następujących działań:

- a) systemy łączności i wymiany informacji;
- b) wielostronne kontrole;
- c) seminaria i grupy projektowe;
- d) wizyty robocze;
- e) działalność szkoleniowa;
- f) wszystkie inne działania wymagane w celu realizacji celów programu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji zastosowanie mają następujące definicje:

- (1) „opodatkowanie” oznacza następujące podatki stosowane w krajach uczestniczących w programie:
 - a) Podatek od wartości dodanej;
 - b) Podatek akcyzowy od wyrobów alkoholowych, tytoniowych oraz produktów energetycznych;
 - c) Podatki od dochodu oraz kapitału, o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 77/799/EWG¹⁴;
 - d) Podatki od składek ubezpieczeniowych, o których mowa w art. 3 dyrektywy Rady 76/308/EWG¹⁵.
- (2) „administracja” oznacza władze i organy publiczne w krajach uczestniczących w programie odpowiedzialne za administrowanie opodatkowaniem lub działaniami związanymi z podatkami;
- (3) „urzędnik” oznacza członka administracji.

¹⁴ Dz.U. L 336 z 27.12.1977.

¹⁵ Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18.

Artykuł 3

Udział w programie

1. Krajami uczestniczącymi są państwa członkowskie i kraje, o których mowa w ust. 2.
2. Program jest otwarty na udział następujących krajów:
 - a) krajów kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych krajów w programach wspólnotowych ustanowionych w stosownej umowie ramowej i decyzjach Rady Stowarzyszenia;
 - b) potencjalnych krajów kandydujących, zgodnie z postanowieniami, które należy określić z tymi krajami po zawarciu umów ramowych dotyczących ich udziału w programach wspólnotowych.
3. Program może również być otwarty na udział niektórych krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa, jeżeli kraje te osiągnęły wystarczający poziom zbliżenia stosownego ustawodawstwa i metod administracyjnych do tych obowiązujących we Wspólnocie oraz zgodnie z postanowieniami, które ma się ustalić z tymi krajami po zawarciu umów ramowych dotyczących ich udziału w programach wspólnotowych.
4. Kraje uczestniczące będą reprezentowane przez członków stosownej administracji.

Artykuł 4

Cele

1. Zasadniczym celem programu jest usprawnienie prawidłowego funkcjonowania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym poprzez zacieśnienie współpracy pomiędzy krajami uczestniczącymi, ich administracjami i innymi organami.
2. Celami programu są:
 - a) w zakresie podatku od wartości dodanej, podatków akcyzowych i podatków od dochodów i kapitału:
 - (i) zapewnienie skutecznej, efektywnej i szeroko zakrojonej wymiany informacji oraz współpracy administracyjnej;
 - (ii) umożliwienie urzędnikom osiągnięcia wyższego wspólnego standardu zrozumienia prawodawstwa wspólnotowego i jego stosowania w państwach członkowskich;
 - (iii) zapewnienie ciągłego usprawniania procedur administracyjnych z uwzględnieniem potrzeb administracji i podatników poprzez rozwój i rozpowszechnienie dobrej praktyki administracyjnej.

- b) w zakresie podatków od składek ubezpieczeniowych – poprawa współpracy między administracjami, zapewniająca lepsze stosowanie obowiązujących zasad;
- c) w odniesieniu do krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących – sprostanie konkretnym potrzebom tych krajów w zakresie ustawodawstwa podatkowego oraz zdolności administracyjnej;
- d) w odniesieniu do państw trzecich, w szczególności tych spośród krajów partnerskich, które są objęte europejską polityką sąsiedztwa – poprawa współpracy z administracjami podatkowymi tych krajów.

Artykuł 5

Program pracy

Komisja ustala corocznie program pracy zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2.

Rozdział II

Działania w ramach programu

Artykuł 6

Systemy łączności i wymiany informacji

1. Komisja i kraje uczestniczące zapewnią funkcjonowanie systemów łączności i wymiany informacji określonych w ust. 2.
2. Systemy łączności i wymiany informacji obejmują:
 - a) Wspólną sieć łączności/wspólny interfejs (CCN/CSI);
 - b) System wymiany informacji o VAT (VIES);
 - c) Systemy akcyzowe;
 - d) System kontroli przemieszczania towarów akcyzowych (EMCS);
 - e) wszelkie nowe systemy łączności i wymiany informacji związane z podatkami, utworzone na mocy prawodawstwa wspólnotowego i przewidziane w programie pracy, o którym mowa w art. 5.

3. Wspólnotowymi elementami systemów łączności i wymiany informacji jest sprzęt komputerowy, oprogramowanie i połączenia sieciowe, wspólne dla wszystkich krajów uczestniczących.

Komisja, w imieniu Wspólnoty, zawiera niezbędne umowy, aby zapewnić operacyjne właściwości tych elementów.

4. Elementy systemów łączności i wymiany informacji nienależące do Wspólnoty obejmują krajowe bazy danych stanowiące część tych systemów, połączenia sieciowe pomiędzy częściami systemów należącymi do Wspólnoty i nienależącymi do Wspólnoty oraz oprogramowanie i sprzęt komputerowy, jakie każdy kraj uczestniczący uważa za stosowne w celu utrzymania pełnej operacyjności tych systemów w ramach ich administracji.

Kraje uczestniczące zapewniają operacyjność elementów nienależących do Wspólnoty i ich interoperacyjność z elementami należącymi do Wspólnoty.

5. Komisja koordynuje, we współpracy z krajami uczestniczącymi, aspekty tworzenia i funkcjonowania elementów systemu i infrastruktury należących do Wspólnoty i nienależących do Wspólnoty, o których mowa w ust. 2, które są konieczne do zapewnienia operacyjności, wzajemnego połączenia i ciągłego rozwoju. Kraje uczestniczące przestrzegają harmonogramów i terminów, które zostały wyznaczone, aby osiągnąć wymienione cele.
6. Komisja może udostępnić systemy łączności i wymiany informacji na rzecz innych służb publicznych do celów podatkowych lub niezwiązanych z podatkami, pod warunkiem wniesienia wkładu finansowego do budżetu programu.

Artykuł 7

Kontrole wielostronne

Państwa członkowskie i te kraje, które są związane dwustronnymi lub wielostronnymi porozumieniami w sprawie współpracy administracyjnej i wymiany informacji albo między sobą, albo z państwami członkowskimi dopuszczającymi takie działania, organizują i przeprowadzają wielostronne kontrole w formie skoordynowanej kontroli odpowiedzialności podatkowej jednego lub większej liczby powiązanych podatników ustanowione w różnych krajach uczestniczących.

Kraje uczestniczące w takich kontrolach wielostronnych mogą mieć wspólne lub uzupełniające się interesy i przedstawiają Komisji sprawozdania z wyników takich kontroli.

Artykuł 8

Seminaria i grupy projektowe

Komisja i kraje uczestniczące organizują wspólnie seminaria i grupy projektowe oraz zapewniają rozpowszechnianie wyników takich seminariów i grup projektowych.

Artykuł 9

Wizyty robocze

1. Kraje uczestniczące organizują dla urzędników wizyty robocze. Wizyty robocze nie mogą trwać dłużej niż jeden miesiąc. Każda wizyta robocza ukierunkowana jest na określoną dziedzinę zawodową i jest odpowiednio przygotowana, a następnie oceniana przez urzędników i administrację, której dotyczy.
2. Kraje uczestniczące umożliwią urzędnikom składającym wizyty odegranie aktywnej roli w działaniach administracji będącej gospodarzem. Dla zapewnienia takiego skutku wspomniani wyżej urzędnicy są uprawnieni do przeprowadzania czynności powierzonych im przez administrację będącą gospodarzem zgodnie z jej systemem prawnym.
3. W trakcie wizyty roboczej odpowiedzialność cywilna urzędników składających wizyty w zakresie wykonywanych przez nich czynności jest taka sama jak pracowników administracji będącej gospodarzem. Urzędnicy składający wizyty podlegają takim samym zasadom zachowania tajemnicy służbowej jak urzędnicy krajowi.

Artykuł 10

Działalność szkoleniowa

1. Komisja we współpracy z krajami uczestniczącymi ułatwia zorganizowaną współpracę między krajowymi jednostkami prowadzącymi szkolenia i urzędnikami odpowiedzialnymi za szkolenie administracji podatkowych, w szczególności za pomocą następujących środków:
 - a) rozwijania istniejących programów szkoleniowych i, w razie konieczności, tworzenia nowych programów w celu zapewnienia wspólnego programu szkoleń dla urzędników i umożliwiania im zdobycia niezbędnych umiejętności zawodowych i wiedzy;
 - b) w stosownych przypadkach, koordynowania możliwości udziału urzędników ze wszystkich krajów uczestniczących w programach szkoleniowych w zakresie podatków, w przypadku gdy kursy takie organizuje kraj uczestniczący dla własnych urzędników;
 - c) w stosownych przypadkach, tworzenia niezbędnej infrastruktury i metod dotyczących wspólnych szkoleń i zarządzania w dziedzinie podatków.

2. Kraje uczestniczące zapewniają, że wspólne programy szkoleń i wspólna infrastruktura do celów szkoleń w dziedzinie podatków, o której mowa w ust. 1 lit. c) są w pełni zintegrowane z krajowymi programami szkoleń.

Kraje uczestniczące zapewniają również swoim urzędnikom szkolenia wstępne oraz ustawiczne konieczne do zdobycia wspólnych umiejętności zawodowych i wiedzy zgodnie z programami szkoleniowymi oraz szkolenia językowe niezbędne dla nich do osiągnięcia odpowiedniego poziomu znajomości języka, pozwalającego na uczestnictwo w programie.

Artykuł 11

Uczestnictwo w działaniach w ramach programu

Przedstawiciele organizacji międzynarodowych, administracji państw trzecich, podatników i ich organizacji mogą uczestniczyć w działaniach zorganizowanych w ramach programu, w przypadku gdy jest to konieczne dla realizacji celów wymienionych w art. 4.

Artykuł 12

Wymiana informacji

Komisja we współpracy z krajami uczestniczącymi opracowuje systematyczną i uporządkowaną wymianę informacji wynikających z działań realizowanych w ramach programu.

Rozdział III

Przepisy finansowe

Artykuł 13

Ramy finansowe

1. Ramy finansowe dla realizacji programu w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. są niniejszym określone na poziomie **156,9** mln EUR.
2. Władza budżetowa udziela zezwolenia na roczną alokację środków w granicach wieloletniego programu perspektyw finansowych.

Artykuł 14

Wydatki

1. Wspólnota i kraje uczestniczące ponoszą wydatki niezbędne do realizacji programu zgodnie z ust. 2 do 6.

2. Wspólnota pokrywa następujące wydatki:
- a) koszty nabycia, rozwoju, instalacji, utrzymania i codziennej eksploatacji elementów składowych systemów łączności i wymiany informacji należących do Wspólnoty określonych w art. 6 ust. 3;
 - b) koszty podróży i zakwaterowania ponoszone przez urzędników z krajów uczestniczących związane z przeprowadzaniem kontroli wielostronnych, wizyt roboczych, seminariów i organizacją grup projektowych;
 - c) koszty organizacji seminariów oraz koszty podróży i zakwaterowania ponoszone w celu zapewnienia udziału ekspertów zewnętrznych i uczestników, o których mowa w art. 11;
 - d) koszty nabycia, rozwoju, instalacji i utrzymania systemów szkoleniowych oraz modułów, w zakresie, w jakim są one wspólne dla wszystkich krajów uczestniczących;
 - e) koszty innych działań określonych w art. 1 ust. 2 lit. f).
3. Kraje uczestniczące współpracują z Komisją, w taki sposób, aby środki wykorzystywane były zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.
- Zgodnie z rozporządzeniem finansowym Komisja określa zasady dotyczące finansowania wydatków oraz informuje o nich kraje uczestniczące.
4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2 Komisja podejmuje wszystkie niezbędne kroki w celu zarządzania budżetem programu.
5. Ramy finansowe programu mogą również obejmować wydatki dotyczące działań przygotowawczych, monitoringowych, kontrolnych, związanych z audytem i oceną, wymaganych bezpośrednio dla zarządzania programem i do realizacji jego celów, w szczególności dotyczy to badań, spotkań, działań informacyjnych i publikacyjnych, wydatków związanych z sieciami informatycznymi mającymi na celu wymianę informacji, jak również wydatków odnoszących się do wszelkiej innej pomocy technicznej i administracyjnej, do której Komisja może odwołać się w celu zarządzania programem.
6. Kraje uczestniczące pokrywają następujące wydatki:
- a) koszty rozwoju, zakupu, instalacji, utrzymania oraz codziennej eksploatacji elementów składowych systemów łączności i wymiany informacji nienależących do Wspólnoty, opisanych w art. 6 ust. 4;
 - b) koszty szkoleń wstępnych i ustawicznych łącznie z kosztami szkoleń językowych dla swoich urzędników.

Artykuł 15

Kontrola finansowa

Decyzje finansowe oraz wszystkie porozumienia lub umowy wynikające z niniejszej decyzji podlegają kontroli finansowej, a jeżeli to konieczne, audytom przeprowadzanym na miejscu przez Komisję, w tym przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz przez Europejski Trybunał Obrachunkowy. Wszystkie dotacje przyznane na mocy niniejszej decyzji podlegają wcześniejszemu zatwierdzeniu na piśmie przez beneficjentów. Zatwierdzenie takie obejmuje dopuszczenie przez beneficjentów audytu przeprowadzanego przez Europejski Trybunał Obrachunkowy w zakresie wykorzystania przyznanego finansowania.

Rozdział IV

Pozostałe przepisy

Artykuł 16

Komitet

1. Komisję wspiera „Komitet Fiscalis” (zwany dalej „Komitetem”).
2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu, zastosowanie ma procedura ustanowiona w art. 4 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z jej art. 7 i 8.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 17

Dalsze działania

Program jest przedmiotem ciągłego wspólnego monitoringu prowadzonego przez kraje uczestniczące i Komisję.

Artykuł 18

Ocena śródkresowa i ocena końcowa

1. Ocena śródkresowa i ocena końcowa programu jest prowadzona przez Komisję na podstawie sprawozdań opracowanych przez kraje uczestniczące, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu oraz w oparciu o wszystkie inne właściwe informacje. Program jest oceniany pod względem realizacji celów określonych w art. 4.

W ramach oceny śródkresowej dokonywany jest przegląd rezultatów otrzymanych w wyniku realizacji programu w połowie okresu pod względem efektywności i skuteczności, jak również przegląd dalszej adekwatności początkowych celów programu oraz wpływu działań prowadzonych w ramach programu. Obejmuje ona również kwestie wykorzystania funduszy, postępów w prowadzeniu kontroli i realizacji programu.

Ocena końcowa obejmuje efektywność i skuteczność działań podejmowanych w ramach programu.

2. Kraje uczestniczące przekazują Komisji następujące sprawozdania oceniające:
 - a) do dnia 31 marca 2011 r. śródkresowe sprawozdanie oceniające dotyczące adekwatności programu;
 - b) do dnia 31 marca 2014 r. końcowe sprawozdanie oceniające dotyczące efektywności i skuteczności programu.
3. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 2, oraz wszelkich innych istotnych informacji, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie następujące sprawozdania:
 - a) do dnia 30 września 2011 r. śródkresowe sprawozdanie oceniające oraz komunikat zawierający informacje na temat stosowności kontynuowania programu wraz z, tam gdzie to konieczne, odpowiednimi propozycjami;
 - b) do dnia 30 września 2014 r. końcowe sprawozdanie oceniające.

Wymienione sprawozdania przekazywane są do wiadomości Komitetu Ekonomiczno - Społecznego oraz Komitetu Regionów.

Artykuł 19

Uchylenie

Uchyła się decyzję Rady nr 2235/2002 z mocą od 1 stycznia 2008 r.

Jednakże decyzja ta nadal reguluje zobowiązania finansowe związane z działaniami realizowanymi zgodnie z tą decyzją do czasu ich wypełnienia.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wniosek – decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie programu wspólnotowego Fiscalis 2013

2. STRUKTURA ABM / ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wniosek i powiązane zadanie/zadania:
1405 Polityka podatkowa

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1 Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B..A)) wraz z treścią:

- 140504 program Fiscalis 2013
- 14010404 program Fiscalis 2013 – Wydatki na administrację i zarządzanie
- Decyzja w sprawie ostatecznej struktury budżetowej dla programu Fiscalis 2013 zostanie podjęta na późniejszym etapie.

3.2 Czas trwania działania i wpływu finansowego:

- Okres obowiązywania podstawy prawnej: od 01.01.2008 r. do 31.12.2013 r.
- Płatności będą kontynuowane po 31.12.2013 r.

3.3 Informacje budżetowe (w razie potrzeby należy dodać rubryki):

Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków		Nowe	Wkład EFTA	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
140504	Nieobowiązkowe	Zróżnicowane ¹⁶	TAK	NIE	TAK	1a
14010404	Nieobowiązkowe	Nie zróżnicowane ¹⁷	TAK	NIE	TAK	1a

¹⁶ Środki zróżnicowane.

¹⁷ Środki nie zróżnicowane.

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1 Zasoby finansowe

4.1.1 Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014 - 2015	Razem
-----------------	-----------	--	------	------	------	------	------	------	-------------	-------

Wydatki operacyjne¹⁸

Środki na zobowiązania (CA)	8.1	A	20,600	22,100	26,050	27,800	29,400	30,950	0	156,900
Środki na płatności (PA)		B	8,230	17,417	23,157	26,213	28,013	30,130	23,740	156,900

Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej¹⁹²⁰

Pomoc techniczna i administracyjna (NDA)	8.2.4	C	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
--	-------	---	------	------	------	------	------	------	------	------

KWOTA REFERENCYJNA OGÓŁEM

Środki na zobowiązania		A+c	20,600	22,100	26,050	27,800	29,400	30,950	0	156,900
Środki na płatności		B+c	8,230	17,417	23,157	26,213	28,013	30,130	23,740	156,900

Wydatki administracyjne niewzględnione w kwocie referencyjnej²¹

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5	D	1,667	1,667	1,667	1,667	1,667	1,667		10,002
Wydatki administracyjne inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, niewzględnione w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6	E	0,262	0,262	0,262	0,262	0,262	0,262		1,572

¹⁸ Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału 14 01 przedmiotowego tytułu 14.

¹⁹ Wydatki w ramach art. 14 01 04 tytułu 14.

²⁰ W pozycji „wydatki administracyjne” przewidziano ewentualną eksternalizację działań w ramach programu. Dane budżetowe będą dostępne dopiero po zakończeniu analizy wykonalności na ten temat w 2006.

²¹ Wydatki w ramach rozdziału 14 01 inne niż art. 14 01 04 lub 14 01 05.

Indykatywne koszty finansowe interwencji ogółem

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014 – 2015	Razem
OGÓŁEM CA w tym koszty zasobów ludzkich	A+c+d+e	22,529	24,029	27,979	29,729	31,329	32,879		168,474
OGÓŁEM PA w tym koszty zasobów ludzkich	b+c+d+e	10,159	19,346	25,086	28,142	29,942	32,059	23,740	168,474

Szczegółowe informacje dotyczące współfinansowania

Nie dotyczy

4.1.2 Zgodność z programowaniem finansowym

x Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym.

Niniejsza decyzja jest zgodna z wieloletnimi ramami finansowymi załączonymi do porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami. Wchodzi w zakres podpozycji 1a – Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

4.1.3 Wpływ finansowy na dochody

x Wniosek nie ma bezpośredniego wpływu finansowego na dochody, choć poprawa administracji finansowej powinna usprawnić i obniżyć koszty pozyskiwania zasobów własnych (VAT).

4.2 Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – patrz szczegółowe informacje w pkt. 8.2.1.

Wymagania na dany rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Zasoby ludzkie ogółem	16	16	16	16	16	16

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

W celu przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy, należy zapoznać się z ust. 4 oceny wpływu programu Fiscalis 2013.

Celem programu Fiscalis jest stawienie czoła aktualnym i przyszłym wyzwaniom w zakresie opodatkowania. Będzie się zatem kładło nacisk na poszerzenie znajomości prawa wspólnotowego w sprawach podatkowych, zwiększenie wykrywalności i

zwalczania nadużyć poprzez zacieśnienie współpracy administracyjnej i poprawę organizacji kontroli podatkowych, zmniejszenie obciążenia administracyjnego podatników, dostosowanie opodatkowania do zmieniających się warunków podatkowych. W ocenie śródkresowej programu Fiscalis 2003 – 2007 zainteresowane strony wskazały, iż uważają cele programu za niezwykle istotne dla swoich potrzeb.

Dzięki swej elastyczności program Fiscalis zyskał ważną rolę w zwalczaniu oszustw podatkowych, których ogólny poziom w przypadku podatku VAT i akcyzowego może być bliski 1% PNB. Wpływ programu Fiscalis na handel wspólnotowy jest znaczny, jako że około 50 mln podatników jest beneficjentami Systemu wymiany informacji o VAT (VIES), podstawowego systemu transeuropejskiej skomputeryzowanej infrastruktury administracji podatkowej. Program wspiera w równym stopniu inicjatywy mające na celu zmniejszenie kosztów związanych ze spełnieniem wymogów dla podatników. Dane dostarczone przez firmy pokazują, iż koszty związane ze spełnieniem wymogów są znacznie wyższe niż odpowiednio 30,9 % podatków i 2,6 % sprzedaży w przypadku MŚP oraz 1,9 % i 0,02 % w przypadku dużych firm. Program odgrywa bezpośrednią rolę w pracy kontrolerów podatkowych, którzy przy przeprowadzaniu kontroli opierają się na danych z systemu VIES. Fiscalis jest również podstawowym narzędziem, które ma uświadomić urzędnikom podatkowym europejski wymiar ich pracy.

5.2 Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia.

W celu przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy, należy zapoznać się z ust. 6 oceny wpływu programu Fiscalis 2013.

Gdyby żaden instrument wspólnotowy nie miał być kontynuowany w dziedzinie podatków, ustałby cały osiągnięty wcześniej skutek poprzednich programów Fiscalis. Oznaczałoby to na przykład, że pomiędzy 25 państwami członkowskimi nie istniałaby żadna bezpieczna sieć ani systemy wymiany informacji i nie byłaby możliwa interoperacyjność i wzajemne połączenia pomiędzy systemami informatycznymi. Bez kolejnego programu Fiscalis współpraca administracyjna uległaby osłabieniu na skutek zmniejszenia wymiany informacji, wiedzy i doświadczenia pomiędzy administracjami podatkowymi. Ponadto ustanowienie współpracy administracyjnej bez programu wspólnotowego byłoby bardziej kosztowne z punktu widzenia budżetu i zasobów ludzkich, jej wyniki byłyby gorsze, a przede wszystkim byłaby ona zorganizowana znacznie mniej skutecznie, jako że każda administracja musiałaby organizować ją na poziomie krajowym. Z pomocy nie skorzystałyby też kraje kandydujące, kraje Bałkanów Zachodnich i kraje partnerskie objęte europejską polityką sąsiedztwa. Ocena śródkresowa wykazała, że wszyscy uczestnicy programu są zdania, iż program wspólnotowy jest niezbędny do poprawy współpracy pomiędzy administracjami podatkowymi. Ocena wpływu opisuje, jaki wpływ miałby brak programu Fiscalis w przyszłości.

Program Fiscalis doprowadził do ustanowienia struktur służących wymianie wiedzy i doświadczeń pomiędzy urzędnikami podatkowymi w sposób zorganizowany. Dzięki tym strukturom program Fiscalis stał się punktem odniesienia w dziedzinie współpracy pomiędzy systemami podatkowymi Unii Europejskiej. Nieodłącznym elementem programu jest elastyczność umożliwiająca administracjom państw

członkowskich opracowanie indywidualnych rozwiązań dostosowanych do konkretnych potrzeb. W tym celu każda administracja posiada punkt kontaktowy programu Fiscalis, który wspiera Komisję we wdrażaniu programu Fiscalis. Bez programu 2013 nie będzie możliwości zorganizowania wymiany informacji i wiedzy pomiędzy wszystkimi administracjami podatkowymi we wszystkich dziedzinach polityki podatkowej w sposób usystematyzowany. W przypadku wstrzymania programu Fiscalis dojdzie do rozpadu ustanowionych struktur i kontaktów w wyniku ustania spajającej je siły. Skutkiem tego administracje podatkowe mogą stać się bardziej skoncentrowane na sobie zamiast propagować wymianę wiedzy i wzajemną naukę.

5.3 Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania opartego na działaniach).

Cele i spodziewane wyniki

Jak wspomniano powyżej, ogólnym celem programu Fiscalis 2013 jest poprawa funkcjonowania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym poprzez zacieśnienie współpracy pomiędzy krajami uczestniczącymi, ich administracjami, urzędnikami i innymi organami oraz określenie i usprawnienie dziedzin, takich jak praktyki ustawodawcze i administracyjne, które utrudniają taką współpracę. Ten ogólny cel jest dalej określony poprzez wyznaczenie konkretnych celów dla każdego zasadniczego elementu lub obszaru działalności programu, tj.:

a) w zakresie podatków od wartości dodanej, podatków akcyzowych i podatków od dochodu i kapitału:

- (i) zapewnienie skutecznej, efektywnej i szeroko zakrojonej wymiany informacji i współpracy administracyjnej;
- (ii) umożliwienie urzędnikom osiągnięcia wysokiego wspólnego standardu zrozumienia prawodawstwa wspólnotowego i jego stosowania w państwach członkowskich;
- (iii) zapewnienie ciągłego usprawniania procedur administracyjnych z uwzględnieniem potrzeb administracji i podatników poprzez rozwój i rozpowszechnienie dobrej praktyki administracyjnej.

b) w zakresie podatków od składek ubezpieczeniowych:

poprawa współpracy pomiędzy administracjami, zapewniająca lepsze stosowanie obowiązujących zasad.

c) w odniesieniu do krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących:

zaspokojenie konkretnych potrzeb tych krajów w dziedzinie ustawodawstwa podatkowego oraz możliwości administracyjnych.

d) w odniesieniu do krajów trzecich, w szczególności będących partnerami w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa:

poprawa współpracy z administracjami podatkowymi tych krajów.

Komisja będzie co roku ustalać program pracy.

Wskaźniki

Wskaźniki zostaną opracowane przed uruchomieniem programu 2013.

5.4. Metoda realizacji (indykatywna)

X Zarządzanie scentralizowane

Bezpośrednio przez Komisję

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Wskaźniki zostaną opracowane w taki sposób, by istniała możliwość monitorowania osiągniętego postępu na bieżąco.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena wpływu

Sporządzono ocenę wpływu, którą dołączy się do wniosku.

6.2.2. Ocena ex-ante

Ocenę ex-ante zastąpiono oceną wpływu.

6.2.3. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex-post (wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości)

6.2.4. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen

Śródkresowe sprawozdanie oceniające dostarczy pierwszej oceny wyników uzyskanych z realizacji programu w połowie okresu w zakresie efektywności i skuteczności. Należy również dokonać oceny adekwatności początkowych celów programu w celu sprawdzenia, czy należy przewidzieć zmiany lub korekty na drugim etapie realizacji programu. Sprawozdanie okresowe będzie oparte na sprawozdaniach dostarczonych przez kraje uczestniczące oraz na wszystkich innych dostępnych danych. Sporządzi je Komisja.

Końcowe sprawozdanie oceniające będzie oparte na tymczasowej ocenie śródkresowej, sprawozdaniach końcowych kraju uczestniczącego oraz wszystkich innych dostępnych danych. Dostarczy ono końcowej oceny efektywności i skuteczności programu poprzez porównanie uzyskanych wyników z celami programu. Można przewidzieć pozostałe kryteria oceny, takie jak przydatność i trwałość.

1. Ocena śródkresowa i ocena końcowa programu jest prowadzona przez Komisję na podstawie sprawozdań opracowanych przez kraje uczestniczące, o których mowa w ust. 2 oraz w oparciu o wszystkie inne istotne informacje. Program jest oceniany pod względem realizacji celów określonych w art. 3.
 - W ramach oceny śródkresowej dokonuje się przeglądu rezultatów otrzymanych w wyniku realizacji programu w połowie okresu pod względem efektywności i skuteczności, jak również przeglądu dalszej adekwatności początkowych celów programu oraz wpływu działań prowadzonych w jego ramach. Obejmuje ona również kwestie wykorzystania funduszy, postępów w prowadzeniu kontroli i realizacji programu.
 - Ocena końcowa obejmuje m.in. efektywność i skuteczność działań podejmowanych w ramach programu.
2. Kraje uczestniczące przesyłają Komisji:
 - a) do dnia 31 marca 2011 r. śródkresowe sprawozdanie oceniające dotyczące adekwatności programu;
 - b) do dnia 31 marca 2014 r. końcowe sprawozdanie oceniające dotyczące efektywności i skuteczności programu.
3. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:
 - a) do dnia 30 września 2011 r. śródkresowe sprawozdanie oceniające, określone w ust. 1, oraz komunikat zawierający informacje na temat stosowności kontynuowania programu wraz z, tam gdzie to konieczne, odpowiednimi propozycjami;
 - b) do dnia 30 września 2014 r. końcowe sprawozdanie oceniające określone w ust. 1.

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Wydatki na stworzenie bezpiecznej transeuropejskiej skomputeryzowanej infrastruktury i inne działania w ramach programu realizuje się na zasadzie umownej zgodnie z ustanowioną procedurą weryfikacji przez służby Komisji przed dokonaniem płatności, uwzględniając zobowiązania umowne oraz należyte zarządzanie finansami i ogólne. Środki służące zwalczaniu nadużyć finansowych (kontrole, sprawozdania, itp.) przewiduje się we wszystkich umowach zawieranych przez Wspólnotę i beneficjentów.

Wspólne działania (instrumenty z dostępnego zestawu związane z personelem) finansowane są z budżetu „Wspólne działanie” programu Fiscalis 2013. Zwrot kosztów poniesionych przez urzędników odbywa się według następujących zasad:

Każde państwo członkowskie posiada punkt kontaktowy Fiscalis, który otrzymuje zaliczkę na pokrycie kosztów podróży i utrzymania urzędników uczestniczących w działalności Fiscalis zgodnie z zasadami finansowymi ustanowionymi dla

programów. Taki punkt kontaktowy zwraca również szereg kosztów organizacyjnych jasno określonych w przewodniku finansowym do programu. Kraje uczestniczące muszą zdawać sprawozdanie z tych wydatków za pomocą instrumentu sprawozdawczości, a dowody poniesienia tych kosztów przechowywać w lokalnym archiwum przez okres przynajmniej pięciu lat od zakończenia roku budżetowego, w którym wydatek ten miał miejsce.

Uczestnicy z państw trzecich, organizacje międzynarodowe czy sektor prywatny uzyskują zwrot kosztów bezpośrednio od Komisji zgodnie z ustanowionymi praktykami.

Wizyty kontrolne w państwach członkowskich przeprowadzają służby finansowe Komisji w celu zapewnienia zgodności z zasadami finansowymi mającymi zastosowanie do zarządzania programem.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

(Należy wskazać cele, i działania realizacje)	Rodzaj realizacji	Średni koszt	2008		2009		2010		2011		2012		rok 2013		RAZEM	
			Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity
CEL OPERACYJNY nr 1 FISCALIS 2013																
Działanie 1 Wspólne działania.																
- Wspólne działania				5,200		5,500		6,000		7,000		7,000		8,000		38,,700
- Wspólne narzędzia szkoleniowe				0,400		0,450		0,600		0,600		0,600		0,950		3,600
Działanie 2 Działania informatyczne																
- CCN/CSI																
- Realizacja 1	Umowa o usługi informacyjne			6,000		6,600		7,700		8,000		8,000		9,000		45,300

(Należy wskazać cele, działania i realizacje)	Rodzaj realizacji	Średni koszt	2008		2009		2010		2011		2012		rok 2013		RAZEM	
			Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity
- Systemy podatkowe (VIES)																
- Realizacja 1	Umowa o usługi informacyjne.			6,000		5,000		5,000		5,000		5,000		5,000		31,000
- Systemy akcyzowe (EMCS)																
- Realizacja 1	Umowa o usługi informacyjne					3,000		4,500		4,000		4,000		4,000		19,500
- Nowości informatyczne																
- Realizacja 1	Umowa o usługi informacyjne.			3,000		1,550		2,250		3,200		4,800		4,000		18,800
KOSZT OGÓŁEM				20,600		22,100		26,050		27,800		29,400		30,950		156,900

8.2. Wydatki administracyjne

Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie i administracyjne zostanie pokryte z przydziału przyznanego zarządzającej DG w ramach corocznej procedury przydziału środków. Przy przydziale etatów należy uwzględnić ewentualne przesunięcie etatów pomiędzy działami na podstawie nowych perspektyw finansowych.

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących i/lub dodatkowych zasobów (liczba stanowisk/pelnych etatów)					
		rok 2008	rok 2009	rok 2010	rok 2011	rok 2012	rok 2013
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony ²² (14 01 01)	A*/AD	7	7	7	7	7	7
	B*, C*/AST	8	8	8	8	8	8
Pracownicy finansowani ²³ w ramach art. 14 01 02		1	1	1	1	1	1
Inni pracownicy ²⁴ finansowani w ramach art. 14 01 04/05		p.m	p.m	p.m	p.m	p.m	p.m
OGÓŁEM		16	16	16	16	16	16

* Zasoby ludzkie obejmują pracowników jednostek właściwych do zarządzania programem oraz systemami informatycznymi finansowanymi w ramach programu.

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

(W przypadku podania więcej niż jednego źródła, należy wskazać liczbę stanowisk pochodzących z każdego ze źródeł)

☒ Stanowiska obecnie przypisane do zarządzania programem, które zostaną utrzymane lub przekształcone

☐ Stanowiska wstępnie przyznane w ramach rocznej strategii politycznej/wstępnego projektu budżetu (APS/PDB) na rok n

☐ Stanowiska, o które zostanie złożony wniosek w ramach następnej procedury APS/PDB

☐ Przesunięcia w ramach istniejącej kadry kierowniczej (przesunięcia wewnętrzne)

²² Koszty te NIE są objęte kwotą referencyjną

²³ Koszty te NIE są objęte kwotą referencyjną

²⁴ Koszty te są objęte kwotą referencyjną

☐ Stanowiska wymagane na rok n, które nie zostały przewidziane w APS/PDB w danym roku

8.2.4. *Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (14 01 04/05 – Wydatki na administrację i zarządzanie)*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie (numer i treść)	2008	2009	2010	2011	2012	2013	RAZEM
Pomoc techniczna i administracyjna (w tym powiązane koszty personelu)							
Agencje wykonawcze ²⁵	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Inna pomoc techniczna i administracyjna	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
- wewnętrzna	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
- zewnętrzna	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Pomoc techniczna i administracyjna ogółem	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

8.2.5. *Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty nieuwzględnione w kwocie referencyjnej*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	2008	2009	2010	2011	2012	2013	RAZEM
Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (14 01 01)	1,620	1,620	1,620	1,620	1,620	1,620	9,720
Pracownicy finansowani w ramach art. 14 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), personel kontaktowy, itp.) (należy określić pozycję w budżecie)	0,047	0,047	0,047	0,047	0,047	0,047	0,282
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej) ogółem	1,667	1,667	1,667	1,667	1,667	1,667	10,002

Kalkulacja – *Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony*

W razie potrzeby należy odnieść się do pkt 8.2.1

108.000 EUR na rok na jednego urzędnika/pracownika zatrudnionego na czas określony

²⁵ Należy odnieść się do konkretnej oceny skutków finansowych regulacji dla danej agencji wykonawczej/danych agencji wykonawczych.

Kalkulacja – **Pracownicy finansowani w ramach art. 14 01 02**

W razie potrzeby należy odnieść się do pkt 8.2.1

47.000 EUR na rok na jednego pracownika finansowanego w ramach art. 14 01 02

Kalkulacja – **Pracownicy finansowani w ramach art. 14 01 04/05**

W razie potrzeby należy odnieść się do pkt 8.2.1

167.000 EUR na rok na jednego pracownika finansowanego w ramach art. 14 01 04/05

8.2.6. Inne wydatki administracyjne niewwzględnione w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	RAZEM
14 01 02 11 01 – podróże służbowe	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,500
14 01 02 11 02 – spotkania i konferencje	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,
14 01 02 11 03 – komitety ²⁶	0,012	0,012	0,012	0,012	0,012	0,012	0,072
14 01 02 11 04 – badania i konsultacje	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,
14 01 02 11 05 – systemy informatyczne	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,
2 Inne wydatki na zarządzanie ogółem (14 01 02 11)	0,262	0,262	0,262	0,262	0,262	0,262	1,572
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym (należy wskazać jakie, odnosząc się do pozycji w budżecie)	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,	p.m,
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (<u>niewwzględnione</u> w kwocie referencyjnej)	0,262	0,262	0,262	0,262	0,262	0,262	1,572

Kalkulacja – **Inne wydatki administracyjne niewwzględnione w kwocie referencyjnej**

1.000 EUR na jedną podróż służbową, 250 podróży służbowych rocznie

Komitety: Komitet Komitologii: Komitet Fiscalis, jedno spotkanie rocznie, koszty podróży dla 27 ekspertów

²⁶ Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.